

บทที่ 8

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยภูมิปัญญาที่ปรากฏในวรรณกรรมหนังสือของนายฉวี ทิพย์วาริ ใช้การวิจัยเอกสารเป็นหลัก และใช้การวิจัยภาคสนามประกอบ และเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติและผลงานวรรณกรรมหนังสือของนายฉวี ทิพย์วาริ
2. เพื่อรวบรวมชำระจัดระบบวรรณกรรมหนังสือของนายฉวี ทิพย์วาริ
3. เพื่อวิเคราะห์ภูมิปัญญาที่ปรากฏในวรรณกรรมหนังสือของนายฉวี ทิพย์วาริ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านข้อมูล

1.1 ประวัติและผลงานวรรณกรรมหนังสือของนายฉวี ทิพย์วาริ จากเอกสารและการสัมภาษณ์

1.2 วรรณกรรมหนังสือของนายฉวี ทิพย์วาริ ที่เป็นเอกสารฉบับลายมือเขียนเท่าที่ผู้วิจัยสามารถจะรวบรวมได้จำนวน 8 เรื่อง คือ

- 1.2.1 เกลือจิ้มเกลือ
- 1.2.2 งามสิงห์
- 1.2.3 บัวนอกบึง
- 1.2.4 ฟ้ายสูงแผ่นดินต่ำ
- 1.2.5 ยอดกตัญญู
- 1.2.6 แรงสายเลือด
- 1.2.7 สิงหราชกษัตริย์ศึก
- 1.2.8 หยกสิงห์ปกาศิต

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

2.1 ประวัติและผลงานวรรณกรรมหนังสือของนายฉิว ทิพย์วาริ

2.1.1 ประวัตินายฉิว ทิพย์วาริ

2.1.2 ผลงานวรรณกรรมหนังสือของนายฉิว ทิพย์วาริ

2.2 ภูมิปัญญาที่ปรากฏในวรรณกรรมหนังสือของนายฉิว ทิพย์วาริ

2.2.1 ภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษา

- 1) ภูมิปัญญาด้านการใช้คำ
- 2) ภูมิปัญญาด้านการใช้โวหาร
- 3) ภูมิปัญญาด้านการบรรยายและพรรณนา

2.2.2 ภูมิปัญญาด้านการประพันธ์

- 1) ภูมิปัญญาด้านการสร้างฉาก
- 2) ภูมิปัญญาด้านการสร้างบท
- 3) ภูมิปัญญาด้านการสร้างบทสนทนา

2.2.3 ภูมิปัญญาด้านการสอน

- 1) กลวิธีสอน
- 2) สิ่งการสอน

2.2.4 ภูมิปัญญาด้านอื่น ๆ

- 1) ภูมิปัญญาด้านการประยุกต์
- 2) ภูมิปัญญาด้านการเปรียบเทียบ
- 3) ภูมิปัญญาด้านการใช้สัญลักษณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นสำรวจและรวบรวมข้อมูล

1.1 สำรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสารต่าง ๆ

1.2 ศึกษา รวบรวมประวัติและผลงานวรรณกรรมหนังสือของนายฉิว ทิพย์วาริ

จากเอกสารและการสัมภาษณ์

1.3 รวบรวมข้อมูลวรรณกรรมหนังสือของนายฉิว ทิพย์วาริ ที่ปรากฏเป็นเอกสารจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1.3.1 บ้านฉิว ทิพย์วารี บ้านเลขที่ 69/1 หมู่ที่ 8 ตำบลเกาะใหญ่ อำเภอกระแสดินธุ์ จังหวัดสงขลา

1.3.2 บ้านหนังฉิ้น อรมุต บ้านเลขที่ 116 หมู่ที่ 3 ตำบลสะทิงหม้อ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

1.3.3 บ้านหนังนครินทร์ ชาทอง บ้านเลขที่ 33/12 หมู่ที่ 5 ตำบลบ้านพร อำเภอกาบัง จังหวัดสงขลา

1.3.4 สำนักศิลปะและวัฒนธรรมสถาบันราชภัฏสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา

1.4 ชำระตรวจสอบข้อมูล

1.5 ศึกษาแนวทางการวิเคราะห์วรรณกรรมจากเอกสารต่าง ๆ

2. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 จัดระบบข้อมูล

2.2 จำแนกข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามขอบเขตที่กำหนด

3. ชั้นเสนอผลการวิเคราะห์ สรุป และอภิปราย

3.1 เสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์

3.2 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ประวัติและผลงานวรรณกรรมหนังสือของนายฉิว ทิพย์วารีสรุปได้ดังนี้

1.1 ประวัตินายฉิว ทิพย์วารี

นายฉิว ทิพย์วารี เกิดเมื่อวันที่ 6 เมษายน พุทธศักราช 2470 ที่ตำบลเกาะยอ อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ได้รับการศึกษาทั้งจากระบบโรงเรียน การบวชเรียน และการเรียนด้วยตนเอง นายฉิว ทิพย์วารี รักและสนใจวัฒนธรรมพื้นบ้านและการแต่งภาพยกลอนมาตั้งแต่ยังเด็ก ต่อมาได้ฝึกแต่งกลอนโดยยึดหนังสือพระอภัยมณีของสุนทรภู่เป็นแบบจนสามารถแต่งกลอนได้ดี

นายฉิว ทิพย์วารี สามารถแต่งกลอนได้ไพเราะคมคาย กระชับลงตัวเป็นอย่างดี

1.2 ผลงานวรรณกรรมหนังสือของนายฉิว ทิพย์วาริ

นายฉิว ทิพย์วาริ แต่งบทหนังสือตัวเลขไว้ 8 เรื่อง คือ 1) เกลือจิมเกลือ 2) งามสิงห์ 3) บัวนอกบึง 4) ฟ้าสูงแผ่นดินต่ำ 5) ยอดคัคคัญญู 6) แรงสายเลือด 7) สิงหราชกษัตริย์ศึก 8) หยกสิงห์ปกาศิต

2. ภูมิปัญญาที่ปรากฏในวรรณกรรมหนังสือของนายฉิว ทิพย์วาริ มีดังนี้

2.1 ภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษา ได้แก่ การใช้คำ การใช้โวหารการบรรยาย และการพรรณนาที่หลากหลายและเหมาะสม ได้แก่ การใช้คำสัมผัส การใช้คำพวน การใช้คำซ้ำ การใช้คำซ้อน การใช้คำเลียนเสียง การใช้คำที่สุนทรีย์ การใช้คำภาษาถิ่นได้ การใช้คำหลากหลาย การใช้คำที่ก่อให้เกิดภาพ การใช้คำที่ขัดแย้ง การใช้อุปมา การใช้อุปลักษณ์ การใช้นามนัย การใช้อิทธิพนธ์ การใช้การเล่นคำ การใช้การเล่นเสียงและจังหวะ การใช้บุคคลาธิษฐาน การใช้ปฏิรูปพจน์ การใช้อุทาหรณ์ การบรรยายและการพรรณนาที่กระชับรัดกุม การบรรยายและการพรรณนาที่บ่งบอกนากฎการ การบรรยายและการพรรณนาที่แสดงเอกลักษณ์ของผู้แต่ง การบรรยายและการพรรณนาที่แสดงภาพ การบรรยายและการพรรณนาที่แสดงสัจจะชีวิต

2.2 ภูมิปัญญาด้านการประพันธ์ ได้แก่ การสร้างฉาก การสร้างบท การสร้างบทสนทนาที่หลากหลาย ได้แก่ การสร้างฉากในป่า การสร้างฉากในห้องท่ง การสร้างฉากในอาศรม การสร้างฉากในเวหา การสร้างบทเกี่ยวจอบ การสร้างบทตั้งเมือง การสร้างบทชมธรรมชาติ การสร้างบทชมโฉม การสร้างบทเกี่ยวไอล้อม การสร้างบทโกรธ การสร้างบทคร่ำครวญรำพัน การสร้างบทสมห้อง การสร้างบทสอน การสร้างบทขี้เกียจ การสร้างบทตลก การสร้างบทสนทนาที่ช่วยให้เรื่องดำเนินไป การสร้างบทสนทนาที่ช่วยให้แลเห็นลักษณะนิสัยของตัวละคร การสร้างบทสนทนาที่ช่วยให้แลเห็นสภาพแวดล้อมของตัวละคร

2.3 ภูมิปัญญาด้านการสอน ได้แก่ การใช้กลวิธีสอนและสิ่งที่สอนที่หลากหลาย ได้แก่ การสอนโดยให้ตัวละครสอนแก่กัน การสอนโดยให้ตัวละครกล่าวติชมการกระทำนั้น การสอนโดยใช้พฤติกรรมของตัวละครเป็นแบบอย่าง การสอนโดยอ้างวิถีโลก การสอนโดยอ้อม สิ่งที่สอนได้แก่ วิถีโลก คุณธรรมและจริยธรรม สัจธรรม

2.4 ภูมิปัญญาด้านอื่น ๆ ได้แก่ ภูมิปัญญาด้านการประยুক্তที่ที่หลากหลาย ได้แก่ การประยুক্তความเชื่อซึ่งมีทั้งการประยুক্তความเชื่อเรื่องกรรม การประยুক্তความเชื่อเรื่องบุพเพสันนิวาส การประยুক্তความเชื่อเรื่องเทพสิ่งศักดิ์สิทธิ์อิทธิปาฏิหาริย์ การประยুক্তวรรณคดีแบบฉบับซึ่งมีทั้งการประยুক্তพระอภัยมณี การประยুক্তยศกิง การประยুক্তนิราศภูเขาทอง การประยুক্তสำนวนคำพังเพยซึ่งมีทั้งการประยুক্তสำนวนคำพังเพยถิ่นใต้ และการประยুক্তสำนวนคำพังเพยถิ่นกลาง ภูมิปัญญาด้านการเปรียบเทียบที่หลากหลาย ได้แก่ การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งว่า

เป็นสิ่งหนึ่ง การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งว่าเหมือนสิ่งหนึ่ง การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งว่ามากกว่าสิ่งหนึ่ง
 ภูมิปัญญาด้านการใช้สัญลักษณ์ที่หลากหลายได้แก่ การใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งทั่ว ๆ ไป การใช้
 สัญลักษณ์แทนพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์

อภิปรายผล

จากผลของการวิจัยมีข้อที่น่าสนใจเกิดขึ้น

1. ปัจจัยที่ส่งผลให้นายฉิว ทิพย์วาริ สามารถแต่งวรรณกรรมหนึ่งตะลุงได้คือมีหลาย
 ประการ เช่น การได้ซึมซับรับรู้ในวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้ โดยเฉพาะวัฒนธรรมการแสดง
 หนึ่งตะลุง การได้พบปะสนทนากับนายหนึ่งตะลุง และผู้แต่งวรรณกรรมหนึ่งตะลุง การได้อ่าน
 วรรณคดีที่ดี (เช่น ขสภิต พระอภัยมณี) เป็นต้น การส่งเสริมการประพันธ์วรรณกรรมหนึ่งตะลุงจึง
 ควรคำนึงถึงความสำคัญของปัจจัยดังกล่าวด้วย
2. วรรณกรรมหนึ่งตะลุงของนายฉิว ทิพย์วาริ มีทั้งหมด 8 เรื่อง ทุกเรื่องเป็น
 วรรณกรรมหนึ่งตะลุงชั้นเลิศ วรรณกรรมหนึ่งตะลุงของนายฉิว ทิพย์วาริจึงสมควรจะได้รับการ
 อนุรักษ์และสืบสานเป็นอย่างยิ่ง
3. ผลการวิจัยพบว่า นายฉิว ทิพย์วาริ มีภูมิปัญญาสูงทั้งด้านการใช้ภาษาการ
 ประพันธ์ การสอน และด้านอื่น ๆ ภูมิปัญญาเหล่านี้เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าสมควรจะได้รับการ
 อนุรักษ์และพัฒนาสืบไป
4. ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้นายฉิว ทิพย์วาริ มีความสำเร็จในด้านการใช้
 คำ การใช้สำนวน การบรรยายและพรรณนา การสร้างฉาก การสร้างบท การสร้างบทสนทนา
 การสอน การประยูกต์ การเปรียบเทียบอุปมา และการใช้สัญลักษณ์ ได้แก่ ความเข้าใจคำ
 และสำนวน ความสังเกต ความประณีตละเอียดอ่อน ความรู้จักประยูกต์ความรู้ ข้อมูล ประสบการณ์
 ต่าง ๆ ความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมในพระพุทธศาสนา ความรู้จักเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด
 ของมนุษย์ ปัจจัยเหล่านี้มีความจำเป็นยิ่งต่อความเป็นปราชญ์หรือกวี
5. ผลจากการวิจัยพบว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อภูมิปัญญานายฉิว ทิพย์วาริ มีหลายประการ
 คือ สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม วัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้ วัฒนธรรมการใช้ภาษาของ
 ชาวใต้ วรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี ขสภิต และหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรจะมีการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้ โดยเฉพาะวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุง
2. ควรจะมีการอนุรักษ์และสืบสานวรรณกรรมหนังตะลุงของนายฉิว ทิพย์วารี
3. ควรจะมีการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาด้านการใช้คำ การใช้สำนวน การบรรยายและพรรณนา การสร้างฉาก การสร้างบท การสร้างบทสนทนา การสอน การประยุกต์ การเปรียบเทียบอุปมา การใช้สัญลักษณ์ของนายฉิว ทิพย์วารีในฐานะเป็นภูมิปัญญาที่เด่นและมีคุณค่ายิ่ง
4. ควรจะมีการศึกษาและสืบสานคุณสมบัติบางประการของนายฉิว ทิพย์วารี เช่น ความรู้จักสังเกต รู้จักใช้คำ ความละเอียดประณีต ความรู้จักประยุกต์ ความรู้จักมนุษย์ สังคมและสิ่งแวดล้อม ความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งต่อการสร้างสรรค์วรรณกรรมและการพัฒนามนุษย์และสังคม
5. ควรจะมีการจัดสัมมนาเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม วัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้ วัฒนธรรมการใช้ภาษาของชาวใต้ วรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี และชกิต และหลักธรรมของพระพุทธศาสนาแก่นายหนังตะลุง ปราชญ์ชาวบ้านและกลุ่มผู้สนใจ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไปดังนี้

1. ควรวิจัยภูมิปัญญาของนายฉิว ทิพย์วารี ให้กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น
2. ควรวิจัยภูมิปัญญาของปราชญ์ชาวบ้านภาคใต้คนอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกันนี้ หรือในลักษณะอื่นให้มากยิ่งขึ้น
3. ควรวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีแบบฉบับ เช่น พระอภัยมณี กลศิริวิบุลยนิราศของสุนทรภู่กับวรรณกรรมหนังตะลุง
4. ควรวิจัยอิทธิพลของพระพุทธศาสนาที่มีต่อภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้
5. ควรวิจัยบทบาทของปราชญ์ชาวบ้านในฐานะเป็นผู้นำและผู้สอนจริยธรรมของสังคม